

Poslanica za Podaj mi roko 2017

Bratsko se med seboj ljubite (Rim12,10)

Smo družina s štirimi odraščajočimi otroki. Bogu hvala zanje!

Včasih se nama je zdelo, da ni tako težko živeti svoje vere: otroci so bili v varnem okolju našega doma, molili smo otroške molitvice, brali knjige z versko vsebino, si skupaj pogledali kakšen dober film; skratka na polno smo živeli svojo vero v udobju naše družine.

Zdaj so pred nami novi izzivi. Otroci imajo sošolce, izbirajo si svoje prijatelje, med njimi so tudi »drugače misleči«, srečujejo se z javnim mnenjem, ki je praviloma v nasprotju z našim prepričanjem. In krščanstvo je skoraj gotovo težja pot ... Zato se pri svojih odločitvah zavestno sprašujemo, kaj bi na mojem mestu storil Jezus oz. če bi se Jezus strinjal z mojo odločitvijo. Vsak mladostnik pa se mora sam odločiti Zanj!

Otroke želiva vzgajati v zavesti, da je življenje dar in da je življenje lepo! Rada bi, da bi se strastno veselili življenja in se ne nehali spraševati, kje je njihovo mesto v svetu. Drug drugemu pomagamo odkrivati, kam Bog kliče vsakega izmed nas. Svoje odločitve glede stanu in poklica nočemo presojati po tem, kaj mi bo prineslo več denarja in slave, ampak kje me Bog želi imeti in kje bom najbolj srečen.

Skušava se boriti proti potrošništvu. Kako blizu nama je Frančiškov pogled na dobrine tega sveta in njegov odnos do stvarstva! To okušamo v čisto vsakdanjih stvareh; naprave poskušam popraviti, če se dajo, »lepo delaš« z njimi, da ti dolgo služijo; na svojem vrtičku pridelaš zelenjavo; če je mogoče, greš peš ali s kolesom in avto sameva doma ... To nam velikokrat olajša življenje. Marsikaj si lahko privoščimo, celo kakšno družinsko potovanje. Ni razkošno, pomembno pa je, da nam je lepo, da se imamo radi, da smo radi skupaj.

Učimo se tudi prisluhniti drug drugemu. Pomisliti, kaj lahko naredim za bližnjega – v moji družini, v moji župniji, v Frančiškovem svetnem redu. Če daš na razpolago svoje talente, darove, ti Bog podari še mnogo več in potem z Njegovo pomočjo spelješ naloge, za katere si nikoli ne bi mislil, da jih zmoreš.

Pri vzgoji nama je v veliko pomoč župnija oz. sodelovanje v življenju Cerkve: prepevamo v pevskih zborih, starejši otroci sodelujejo kot animatorji pri oratoriju, so koledniki, ministranti, skavti, z inštrumenti sodelujejo na dobrodelnih prireditvah. Tako se bratska ljubezen širi izven meja naše družine, tudi v župnijo in celotno Frančiškovo družino! Tako je v svetu več ljubezni in več miru. K temu pa lahko pripomore prav vsak izmed nas. Zato pogumno na pot in z Božjo pomočjo veselo naprej!

Mateja in Metod Trajbarič OFS